אגודת התעופה הכללית בישראל
Israeli Association of General Aviation

2rd of January 2011

to
MR. & MRS. RICK WRONZBERG & FAMILY
28 TROYER CT
THORNHILL ON L4J 2M7
CANADA

Dear Wronzberg Family,

On behalf of the membership of AOPA Israel and the CEO of Squadron 10, we would like to extend our deepest condolences to your entire family.

We are all deeply saddened by Alexis's passing. We will cherish her smile and happiness during the few hours we shared when we had the opportunity to fulfill her dream to fly over Israel.

Sincerely,

Moshe Akler, AOP Israel – Sq10 C.E.O

Yigal Merav, Israel liaison -Jews in Aviation

Izhar Noy, Moony 4X-ARO

Mail address: P.O.B 840 Kfar Shemaryahu 46910 ISRAEL
Tel: +972-9-9516660 **Fax:** +972-9-9557673
Website: www.aopa.org.il **Email**: iaopa@barak.net.il

09/10/2010
א' חשון תשע"א

שליחי מצווה לא רק שאינם ניזוקים – הם מרוויחים
יום הולדת לילד הפצוע
" כולם נשא הרוח"[1]

הקדמה למצווה

המטס המיוחל ליוון נדחה בשל משב רוח קטנטן של כ-35 קשר באזור האיים. מי אני שאנסה להשפיע על מוכי פחד הרוחות. גם 6 פעמים האורך של המסלול בהרצליה לא עזרו. כפרה. האמת היא שלא פרצתי בבכי, סתם שקעתי בעיצבון, אבל אם אתם זוכרים איך מביטול טיסתנו לגאורגיה יצאנו גדולים במטס אלטרנטיבי, החלטתי להתאושש שוב, כמו בדיוק לפני 37 שנה (בדיוק על היום) כששכבתי פצוע אנוש והודיעו למשפחתי שאני נעדר. שנים ניסתי לשכנע את אימא שלי שצה"ל התבלבל באות אחת והתכוון לכתוב "נהדר", אבל אולי בגלל שהיא הכירה אותי הכי טוב היא לא שוכנעה עד יומה האחרון.
ניצלתי את יום שישי הפנוי שנחת במפתיע והצטרפתי ללימוד הגמרא החודשי שלנו[2]. עוד רבי יונה רב עם ר' אסי הגיעני טלפון ממשה אקלר, מפקד טייסת 10 הברוכה. "יטופל!", השבתי לבקשתו כמוצא שלל רב. טיסה לטובת הנשמה. במחשבה שנייה, מוטעית כפי שהסתבר בהמשך, חשבתי להמתין ליציאת שבת המלכה בכדי לטלפן למספר של הבחורה הקנדית חולת הסרטן שבאה לאה"ק[3] לקבל טיפול באיכילוב ת"א מלווה באמה. משאת נפשה לטוס מעל אה"ק. הקשר איתה נעשה דרך אגודת הטייסים היהודיים בקנדה (ואולי לכן חששתי לצלצל בשבת).
עוד אני משקם בבוקרה הצח של השבת את נזקי הרוח בגינתנו, והטלפון מצלצל בשנית. הפעם החבר יגאל מירב. מספר הטלפון שנמסר לי אינו עונה ולכן הוא מעדכן אותי במספר נוסף. נטשתי את בוץ הגינה למען השליחות וצלצלתי לעלמה לאחר שהנ"ל הרגיע אותי שלא יקרה כלום אם אצלצל בשבת, לכל היותר לא יענו לי. העניין דחוף משום שהליידי בת ה-27 מתחילה טיפול כבר ביום א'.
הזמן קצר, התיאומים מרובים ובשיחה עם הליידי ועם בת דודתה "הותיקה בארץ" (הגיעה בדיוק לפני חודש לאיזו חתונה ונשארה בינתיים) סגרנו שב- 15:40 אאסוף אותן במרכז וויצמן (בית המלון הצמוד לביה"ח). הודעתי לה שיש לי שלושה מקומות לנוסעים. עד לפגישה עם שלושת הגברות הרזות ניקר חשש עז בליבי שמה אתקל בקנדיות עבות בשר ואאלץ, חלילה, לחרוג ממשקל ההמראה המרבי (המטוס כבר תודלק לקראת הטיסה לקרפטוס). דיברתי עם הקב"ט ועם האחראי על הקב"ט בהרצליה והסברתי שאחרוג הפעם מהנוהג ולא אשלח פקס 24 שעות כמקדמה...

"מעז יצא מתוק"[4]

כשפורסם על ארגון המטס ל"איי יוון בלתי חקורים" התלבטתי קמעה. רק לפני חודשיים שבנו מטיסה לשני איים חדשים (לסבוס ולימנוס) ולסנטוריני המוכר והחביב, ושוב לכתת (ולחטט) דרכנו בשמיים... אבל המחשבה שבשנה אחת אוסיף עוד ארבעה איים חדשים לאוסף המרשים (קליימנוס וקרפתוס שמצטרפים ללסבוס ולימנוס) ולחץ החברים (בניגוד לפעם הקודמת עכשיו לא הצטרף אף שותף, איש

---

[1] כֻּלָּם נָשָׂא הָרוּחַ, כֻּלָּם סָחַף הָאוֹר,
שִׁירָה חֲדָשָׁה אֶת-בֹּקֶר חַיֵּיהֶם הִרְנִינָה;
וַאֲנִי, גּוֹזָל רַךְ, נִשְׁתַּכַּחְתִּי מִלֵּב
תַּחַת כַּנְפֵי הַשְׁכִינָה.

בָּדָד, בָּדָד נִשְׁאַרְתִּי, וְהַשְׁכִינָה אַף-הִיא
כָּנַף יְמִינָהּ הַשְׁבוּרָה עַל-רֹאשִׁי הִרְעִידָה.
יָדַע לִבִּי אֶת-לִבָּהּ: חָרַד חָרְדָה עָלַי,
עַל-בְּנָהּ, עַל-יְחִידָהּ. (חיים נחמן ביאליק)

[2] "האשה נקנית – פרק ראשון – קידושין", "סדר תעניות אלו – פרק שלישי – תענית"

[3] אה"ק – ארץ הקודש

[4] שופטים (פרק י"ד ה'-ט', י"ד-י"ח),

איש וסיבותיו) שיכנעוני. הגר הצטרפה ראשונה. השבת היחידה הפנויה שלה במהלך חצי השנה הקרובה, והיא, כזכור, הנוסעת האולטימטיבית שלי (מטס לסיציליה, לתורכיה, לקפריסין, לרודוס ועוד לפחות 8 תחרויות ניווט מקומיות...). גם אחי קפץ על המטוס. מאז מסענו לקסטוריה אשר בצפון יוון בגבול עם מקדוניה ואלבניה, והמטס לירדן הוא הפך לגרופי שלי. מעבר לשניי אלו היו לי עוד 3 מועמדים (קנדידטים בלשוננו). ואז, צנחו להם אחד אחד, שוב כל אחד מסיבותיו האישיות המטופשות ("כלם נשא הרוח" ראה הערת שוליים מס' 1) ונותרתי עם הגר לבד. דחיית המטס הורידה גם אותה. במקום זאת זכיתי במצווה, ואולי בכל זאת כשתגיע שעתי במרומים ידונו אותי לכף זכות ולא אאלץ לפגוש שוב את כל הרשעים מהרשויות חורשות הרע באשר הם שם....

המפגש

שלוש יעלות חן דקיקות ונאות יצאו לקראתי במרכז וויצמן. חששות המשקל נמוגו בשניות. בשער השדה (16:00) נתקבלנו בברכה ע"י הבודק שהאיר פניו לנוסעות והחליף חיוכים (תוך שהוא מנהל איתן שיחה באנגלית ברמה גבוהה). כשעזבנו יותר מאוחר את השדה הוא ברך את הנוסעת בהצלחה בשהותה בארץ וסיפר שזה יומו האחרון בעבודתו כבודק. לקטני האמונה אני מצרף תמונה של שלב הבידוק.

השמש לא מחכה

טסנו לאשקלון וחזרה בכדי שנוכל לנחות לפני החשכה. הנוסעת צחקה וחייכה וגם מהבת דודה ואפילו מהאימא הצלחתי להוציא צחוקים (היא נראית במצב הכי קשה, כרגיל אצל אמהות לחולים...). לקטני האמונה אני מצרף עוד 2 תמונות..

מימין בת-הדודה, משמאל – גיבורת הסיפור (שתיהן בצחוק של שמחה...)

ת"א יפה. שקיעה נהדרת, מטוס עליז, טייס שהמיר 4 שעות טיסה ב- 40 דקות טיסה וחגג את יום הולדתו השלישי (למי ששכח כבר את הפרק הראשון, לפציעתו) ושלוש מטרוניתות קנדיות. נחתנו לתפארת טייסת 10 ולתפארת מדינת ישראל (עד לניצחון 2:1 של קרואטיה...).

גם עזיבת השדה כפי שכבר ציינתי לוותה במחווה אנושיות של איש הביטחון והבחורה ברקיע השביעי (למרות שכבר נחתנו).
בקפה "ארומה" החלו להגיע הטלפונים כשראשון היה הטייס הקנדי מארגון הטייסים היהודים שברך והזמין והתחנף וכו'....

<u>סכום: אשריי שיש לי הזדמנויות כאלו ויכולת לממש אותם.</u>
טוסו בבטחה, שבוע מבורך, החלמה לנוסעת ולהבדיל אלף אלפי הבדלות החלמה גם לאחים נמט ולמטוסם היפיפה...

שלושת הגרציות, המוני ושליח המצווה...

יִזְהָר נוֹי